

[Søren P. Larsen.]

blive betjent af disse Kontorer, og til Trods for, at vi har en lang Række offentlige Arbejdsanvisningskontorer, som yder deres Medvirken aldeles gratis. Vi mener, at den Fortrinsstilling, som de offentlige Kontorer har i Konkurrencen derigennem, at deres Anvisning er gratis, i sig selv er anbefaling nok for dem, og vi vilde derfor helst være med til at bevare den private Arbejdsanvisning, fordi den udfører en Mission og anviser Arbejde under Forhold, som gør, at et vist Publikum søger disse Kontorer, dels for at faa anvist Arbejde, dels for at faa anvist den Arbejdskraft, som man i givet Tilfælde har Brug for. Imidlertid har disse Synspunkter ikke fundet tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget. Vi stiller derfor ikke Ændringsforslag, da vi paa Forhaand ved, at de ikke kan vinde Tilslutning. Vi vil ogsaa indrømme, at i visse Tilfælde er de Ændringer, som Flertalspartierne og de Konservative har indført, en Mildnelse af Forslagets oprindelig meget rigoristiske Bestemmelser. Men selv efter disse Ændrings Indførelse er det min Opfattelse, at Lovforslaget vil medvirke til at spærre for den private Anvisning og begunstige den offentlige Anvisning og ogsaa begunstige de Institutioner og bestemte Foreninger, som har ønsket at bevare Retten til Anvisning.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par Bemærkninger om de Ændringsforslag, der er stillet. Ændringsforslaget under Nr. 7 tilsigter at føre de bestaaende Husgerningskontorer, private Anvisningskontorer, ind under et vist Tilsyn, og Indehaverne af disse Virksomheder, der ønsker at fortsætte, skal inden 3 Maanedes efter Lovens Ikrafttræden indsende Ansøgning herom til Direktøren, der derefter giver den paagældende Meddelelse om, hvorvidt han opfylder Betingelserne for at kunne fortsætte Virksomheden. Men saa kommer der en anden Bestemmelse, nemlig den:

„Efter Indstilling af Direktøren kan Socialministeren bestemme, at der skal nægtes Tilladelse til, at en Virksomhed fortsættes, eller at en meddelt Tilladelse skal tilbagekaldes, naar det skønnes, at Betaling for Anvisning afviger fra den almindelige eller i øvrigt er urimelig.“

Denne Bestemmelse angaar altsaa de private Anvisningskontorer.

Ændringsforslag Nr. 8 siger:

„I Kommuner, hvor der findes et offentligt Arbejdsanvisningskontor, eller hvorfra der er let Adgang til at benytte et i en anden Kommune beliggende offentligt Arbejdsanvisningskontor, kan der ikke meddeles ny Bevilling til at drive Fæstevirksomhed i Henhold til Lov af 1. April 1891.“

Det vil i Virkeligheden sige, at Fæstekontorerne forsvinder i en lang Række af Byer. Jeg skal holde mig til Odense. I Odense har vi nemlig et offentligt Arbejdsanvisningskontor, og naar denne Bestemmelse bliver gennemført, vil det sige, at Fæstekontorerne automatisk vil forsvinde, efterhaanden som Bevillingshaverne dør. Vi har fra vor Side forlangt en Opgørelse over, om Fæstekontorerne vedblivende havde noget at bestille, eller om det var en Institution, som er blevet forældet og ingen Opgaver har mere, og efter de Oplysninger, vi har faaet i Udvalget, kan jeg meddele, at af de 4 Aars Opgørelser, vi har modtaget fra Odense, ser man, at Fæstekontorerne har anvist 3 170, 3 000, 4 000 og 3 400 Pladser. Det forekommer os derfor urimeligt at gaa til Foranstaltninger, hvorved man søger at nedlægge Fæstekontorerne og hindre den Virksomhed, der her udfoldes. Disse Fæstekontorer koster, saa vidt jeg ved, det offentlige ikke en Øre, og det er en Kendsgerning, at Folk paa Fyn, der har personligt Kendskab til Fæstekontorerens Indehavere, ret ofte i Situationer, hvor de har Brug for Mandskab af forskellig Art, trygt henvender sig til disse Fæstekontorer og siger: Vi har Brug for en Mand eller to i de og de Dage. De kender os og ved ogsaa, hvilke Krav vi stiller til den Arbejdskraft, vi har Brug for. Og jeg ved, at Fæstekontoret i Odense saavel som andre Steder, antager jeg, meget ofte har kunnet udfylde denne Opgave paa den Maade, at der var et vist Tillidsforhold mellem Kontoret og den, der søgte Arbejde, eller den, der søgte Arbejdere, saaledes at der kom en Samvirken i Stand. Ser vi paa Ministeriets Oplysninger til os, viser det sig, at Fæstekontorerne har haft nogen Virksomhed derigennem, at der Landet over har været en Anvisning